

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 23/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 94

Nghiệp chướng nặng nhất của chúng sanh là ý niệm không chế, chiếm hữu. Hằng ngày, chúng ta khởi tâm động niệm đều là ý niệm không chế, chiếm hữu nhưng chúng ta không nhận ra. Người càng có địa vị, quyền lực thì ý niệm chiếm hữu càng mạnh mẽ. Chúng ta tu hành, kiểm soát nội tâm thì chúng ta sẽ dần nhận ra những khởi tâm động niệm của mình. Khi chúng ta hơn 60 tuổi, những dục vọng bắt đầu lắng xuống, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta sẽ chính chắn hơn nhưng khi đó chúng ta mới bắt đầu tu học thì đã muộn.

Hòa Thượng Hải Hiền thọ 112 tuổi, Ngài có 92 năm niệm Phật, hành trì, Ngài tự tại ra đi, lưu lại toàn thân xá lợi. Sau khi Ngài vãng sanh, mọi người để thân Ngài trong chiếc chum, đặt chum vào trong tháp, sau 6 năm 100 ngày, mọi người mở tháp ra thì thấy thân Ngài vẫn nguyên vẹn. Chúng ta thường cho rằng chúng ta còn trẻ nên chúng ta chạy theo dục vọng, đến khi chúng ta hơi tàn, lực kiệt, chúng ta muốn quay đầu cũng không kịp. Ở tuổi này, tôi bắt đầu cảm nhận được rõ nét, mọi sự, mọi việc không còn theo ý mình. Nhiều người nghĩ rằng hôm nay mình chưa tinh tấn thì ngày mai mình sẽ tinh tấn hơn, ngày mai có thể sẽ không bao giờ đến!

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con hy vọng các đồng tu trên toàn thế giới về đây tham học có thể chuyển đổi được ý niệm của mình, bỏ tiền ra phụ giúp tiền phí điện nước của Cư sĩ Lâm Singapore như vậy thì tự nhiên sẽ không tạo ra sự lãng phí!”*.

Phật pháp thường dạy chúng ta buông bỏ thân tâm thế giới, tận tâm tận lực hy sinh vì chúng sinh, mọi việc trong đời sống của chúng ta đã được phước báu an bài. Tâm tham của chúng ta như túi không có đáy. Trước đây, tôi có một người bạn thân là một Sư Thầy, khi tôi xuống thăm, Sư Thầy nói, Sư Thầy đang xây một nơi để nuôi các trẻ mồ côi. Tôi nói, Thầy đã suy nghĩ cẩn thận chưa, khi Thầy nuôi trẻ mồ côi, mọi người sẽ cung cấp rất nhiều tiền để mua thức ăn, quần áo cho các con vậy thì tiền dư ra Thầy sẽ dùng làm gì? Nhưng nếu bây giờ Thầy không trực tiếp làm mà Thầy giao cho người khác làm thì tâm tham của người đó sẽ còn lớn hơn, do vậy, tốt nhất là Thầy cố gắng làm một cách cẩn trọng. Chúng ta phải chuyển đổi ý niệm *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”*, *“tham, sân, si, mạn”* của chính mình. Người hỏi Hòa Thượng câu này là người có tâm *“tự tư tự lợi”*, tham cầu, họ sợ rằng, những người đến đạo tràng sẽ không cúng dường tiền để trả tiền điện, nước.

Hòa Thượng nói: *“Quan niệm này không chính xác! Mỗi người đều phải mỗi giờ, mỗi nơi tập thói quen tiết kiệm để khi chúng ta bỏ tiền ra cúng dường tiền điện nước thì chúng ta cũng không tùy ý sử dụng. Chúng ta tu hành là chúng ta phải tu sửa quan niệm, hành vi sai lầm của chính mình. Phật dạy chúng ta phải chân thật tu hành, đạo tràng là nơi chốn để mọi người đến tu hành để thay đổi tập khí, thành tựu đức hạnh”*. Chúng ta chẳng những tu phước mà chúng ta còn phải tiếc phước, tích phước.

Hòa Thượng nói: *“Vào thời nhà Đường, Mã Tổ xây dựng Tông Lâm, Bá Trượng thành lập Thanh Nguyên để đề xướng cộng tu, việc này cho thấy rằng, trước đây cũng đã có hình thức cộng tu. Mọi người cộng tu nhưng không có quy định, ràng buộc nào, phần nhiều là tự tu, cùng ở chung với nhau để nghiên cứu, học tập, thảo luận Kinh giáo, việc tu hành chân thật là việc của mỗi người. Chúng ta có thể tưởng tượng được, thời đó nhất định cũng có những người giải đãi, lười biếng, không thể khắc phục được tập khí của chính mình cho nên Tổ Sư Đại Đức cảm thấy rất đáng tiếc nên mới đề xướng việc cộng tu. Cộng tu là nương chung, theo chung, mọi người cùng sống với nhau, cùng gìn giữ quy tắc, chuẩn mực để có thể khắc phục được tập khí, phiền não của chính mình. Chính mình không thể tự khắc phục chính mình thì phải nhờ lực của đại chúng. Đây là việc tốt! Năm xưa Mã Tổ xây dựng Tông Lâm, Bá Trượng thành lập Thanh Nguyên dụng ý là ở chỗ này. Chúng ta đến đạo tràng tham học. Tham là tham dự, học là học tập, chúng ta phải tham dự với đoàn thể, cùng học tập với mọi người thì mới đạt được lợi ích”*.

Nếu chúng ta không trải qua 2000 ngày học tập thì nhiều người trong chúng ta đã thôi tâm từ lâu. Đối với tôi, 2000 buổi học qua vô cùng lợi ích, nếu trong tâm tôi có ý niệm bất thiện vừa khởi lên thì tôi sẽ dễ dàng nhận ra.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta đến tham dự với mọi người, nương vào mọi người để cùng nhau sách tấn, cùng nhau nỗ lực. Nếu chúng ta đến đạo tràng mà chúng ta dùng thân phận riêng biệt, không thể hòa mình với đại chúng, không thể học tập với đại chúng vậy thì chúng ta đã hoàn toàn sai rồi! Chúng ta không thể tùy thuận mọi người, theo giới Kinh thì tội này rất nghiêm trọng, tội này là tội phá đi hình tượng của tăng đoàn hòa hợp, đây thuộc về phá hòa hợp tăng, quả báo sẽ ở Địa ngục A tỳ”*.

Hòa Thượng nói: *“Tôi thường khuyên bảo đồng tu, đây là một đạo tràng chánh pháp, mỗi ngày mọi người ở đây đều giảng Kinh, niệm Phật, tất cả đều có quy củ, nếu chúng ta có thói quen đời sống không tốt thì chúng ta không thể cùng ở chung, cùng tu học với mọi người, chúng ta phải tự biết thôi lui. Nếu chúng ta không thể hòa mình với đại chúng thì chúng ta phải thôi lui, rời khỏi đạo tràng, đây chính là chúng ta hộ trì đạo tràng, tuyệt đối không thể phá đi hình tượng của đạo tràng, chúng ta làm được như vậy thì công đức của chúng ta không nhỏ, chúng ta đã làm được việc tốt. Chúng ta không rời khỏi đạo tràng nhưng chúng ta không thể tùy chúng,*

chúng ta phá hoại đi hình tượng của đạo tràng thì cho dù mọi người không nói câu nào nhưng quả báo của chúng ta là ở Địa ngục A tỳ". Trong một đoàn thể làm công tác giáo dục, từ thiện xã hội, các thành viên đều phải thuận theo chuẩn mực, phép tắc, quy củ. Nếu chúng ta muốn làm theo ý riêng thì tốt nhất là chúng ta nên rời khỏi đoàn thể, nếu không chúng ta sẽ phá hoại đoàn thể.

Hòa Thượng nói: *"Trong quy y Tam Bảo có quy y Tăng, chúng trung tôn. "Chúng" là đoàn thể, trong xã hội có rất nhiều đoàn thể, trong nhà Phật cũng có các đoàn thể, từ bốn người trở lên là một đoàn thể nhỏ. Đoàn thể tôn quý nhất trong các đoàn thể được gọi là chúng trung tôn. Đoàn thể của Phật pháp rất đáng được mọi người kính trọng vì đó là một đoàn thể hòa thuận, trong đoàn thể không có tranh luận, có thể tuân thủ giới điều của Lục Hòa Kính*". Đoàn thể hòa hợp, hòa thuận, trên dưới một lòng làm được nhiều việc cho tự thân và cho cộng đồng, xã hội thì đoàn thể đó là đoàn thể tôn quý trong tất cả các đoàn thể. "Lục Hòa Kính" bao gồm thân hòa đồng trụ, khẩu hòa vô tranh, ý hòa đồng duyệt, giới hòa đồng tu, kiến hòa đồng giải, lợi hòa đồng quân.

Hòa Thượng nói: *"Chúng ta có thể tuân thủ giới điều của "Lục Hòa Kính" thì chúng ta là một đoàn thể hòa thuận, là một đoàn thể mô phạm trong tất cả các đoàn thể trong xã hội. Nếu chúng ta phá đi hình tượng của đoàn thể hòa thuận, mô phạm, vậy thì tội của chúng ta có nặng không? Việc này, chúng ta không thể không biết!"*.

Ở nước ngoài, mọi người rất tôn trọng quyền tự do ngôn luận, người dân thì có thể chỉ trích tổng thống, trong khi tranh cử Tổng thống, các ứng viên luôn mắng, chỉ trích lẫn nhau. Hòa Thượng nói: *"Tổng thống mắng nhau vậy thì sẽ dạy cho dân chúng mắng nhau"*. Trong "Bồ Tát Giới" dạy chúng ta: *"Không được làm giặc quốc gia, không được nói xấu lãnh đạo đất nước"*. Phật đã nói điều này gần 3000 năm cho các đệ tử xuất gia, thọ Bồ Tát Giới. Trong "Kinh Anh Lạc" dạy hàng đệ tử tại gia: *"Không được trốn thuế, không được phạm pháp"*. Trong "Tam Bảo" có Phật Bảo, Pháp Bảo, Tăng Bảo, quy y tăng là quy y tăng chúng trung tôn. Đoàn thể hòa hợp, tôn quý hơn tất cả các đoàn thể được gọi là chúng trung tôn. Chúng ta phá đi sự hòa hợp của đoàn thể mô phạm cho xã hội thì tội của chúng ta rất lớn, việc này chúng ta không thể không biết.

Có người hỏi Hòa Thượng: *"Thưa Hòa Thượng, trong nhà con có kiến, nếu như không phun thuốc thì không thể ở nhưng phun thuốc thì là sát sinh, vậy con phải làm như thế nào?"*.

Trong nhà có kiến là việc bình thường. Chúng ta để thức ăn cạnh nơi chúng ở thì chúng sẽ trở về nơi đó. Việc này đều do tâm chúng ta. Chúng ta ở cạnh rừng núi, đây là hoàn cảnh sống của các loài vật, chúng cũng cần đi kiếm ăn, chúng ta không nên có ý niệm giết hại chúng.

Ngày trước, một buổi tối, khi tôi xuống nhà, tôi nhìn thấy một con rắn độc, tôi dùng chổi quét con rắn ra ngoài thì nó vươn đầu lên khè lưỡi mổ. Tôi thường cho sóc ăn nên chúng thường đến nhà tôi tìm thức ăn, nếu không tìm thấy thức ăn thì chúng sẽ kêu. Hôm trước, tôi đặt một chiếc bánh bông lan trên bàn, lúc tôi quay về thì kiến đang ăn, tôi để cho chúng ăn chiếc bánh trong 10 ngày, sau khi chúng tha bánh đi hết thì tôi không nhìn thấy kiến nữa.

Hòa Thượng nói: *“Tôi nghĩ rất nhiều người gặp phải vấn đề này! Kiến cũng là chúng sanh hữu tình, chúng ta phải dùng thiện hạnh để đối đãi với chúng. Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian đều răn dạy chúng ta chân thành thì có thể cảm thông, nếu như chúng ta không thể câu thông với những động vật nhỏ bé này thì thành ý của chúng ta vẫn chưa đủ. Tâm thanh tịnh chính là thành. Người xưa nói: “Nhất niệm bất sanh tất dị thành”. Một niệm không sanh thì gọi là thành. Trong tâm chúng ta có tạp niệm thì chúng ta chưa thành, nên chúng ta chưa thể câu thông. Nếu tâm địa chúng ta chân thành thì chúng ta có thể mời chúng dọn nhà. Chính chúng ta phải đoạn ác, tu thiện thì chúng ta mới có thể cảm động được những chúng sanh nhỏ bé này”.*

Hòa Thượng nói: *“Trong “Truyện Ký” của Đại sư Ấn Quang nói, lưu phòng mà Tổ Sư Ấn Quang ở, ban đầu có kiến, gián, thị giả của Ngài muốn giúp Ngài thanh trừ những loài côn trùng nhỏ này. Đại sư Ấn Quang nói: “Không nên thanh trừ chúng!” Thị giả hỏi vì sao thì Tổ Sư Ấn Quang nói: “Đức hạnh của ta chưa đủ, chúng ở đây là để nhắc nhở ta! Khi Ngài hơn 70 tuổi, trong lưu phòng của Ngài không còn có một chúng sanh nhỏ bé nào, tất cả đều đã dọn nhà. Người chân thật tu hành, có đức hạnh, có thiện tâm thì những loài động vật nhỏ cũng khởi tâm cung kính, không dám đến quấy nhiễu. Do đây có thể biết, đức hạnh có thể cảm hóa, có thể giải quyết những vấn đề này. Ở Singapore, ở nước Mỹ có một số đồng tu chân thật thử nghiệm việc này, sau khi thử nghiệm, họ đều đến nói với tôi là cách này rất có hiệu quả, cho dù chưa hoàn toàn hết sạch côn trùng nhưng chúng cũng giảm đi rất nhiều”.*

Chúng ta quét dọn nhà sạch sẽ, chúng ta để thức ăn thừa ở một góc cho các loài côn trùng nhỏ thì chắc chắn chúng cũng sẽ không làm phiền chúng ta. Ở nơi tôi ở, trước đây có rất nhiều kiến, gián nhưng hiện tại những loài này đã giảm đi rất nhiều. Nếu chúng ta thường lau nhà, mùi của nước lau nhà cũng khiến các loài côn trùng phải chuyển đi nơi khác. Hôm trước, ở trên Ngọc Linh, khi người thấy mùi dầu, các loài kiến bò vào trong nhà rất nhiều, tôi dặn mọi người để dầu ra những góc xa để kiến không vào nhà.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, con có thể mua bán tượng Phật hay không, việc mua bán tượng Phật có phải là làm cho thân Phật ra máu không?”*

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta mua bán Phật tượng là lưu thông Phật tượng, việc này không có lỗi lầm. Mua bán tượng Phật không phải là làm cho thân Phật ra máu. Chúng ta cố ý phá hoại, hủy hoại tượng Phật thì đây mới là tội làm cho thân Phật ra máu. Nếu chúng ta vô tình làm cho tượng Phật bị hư hại thì đây là lỗi không phải là tội”**. Điều quan trọng nhất là cách dụng tâm của chúng ta. Chúng ta phát được tâm lưu thông tượng Phật để tượng Phật, Kinh pháp đến được mọi nơi, giúp mọi người thay đổi nghiệp lực thì chúng ta sẽ có phước báu. Chúng ta lưu thông tượng Phật để có thu nhập, để phục vụ cuộc sống mưu sinh ở mức vừa đủ thì không sao, nhưng nếu chúng ta muốn làm giàu từ việc này thì không nên.

Có người hỏi Hòa Thượng: **“Thưa Hòa Thượng, khi bị Quỷ nhập thì con nên làm như thế nào?”**.

Hòa Thượng nói: **“Tâm chúng ta là Tâm Ma thì chúng ta mới bị Ma ám. Đây là do chúng ta thường hay ức hiếp người trong đời này hoặc trong đời quá khứ. Người mà tâm địa thanh tịnh, hành vi lương thiện thì Quỷ không dám đến ức hiếp, nhiễu động, hơn nữa, người như vậy còn được Quỷ thần tôn kính, ủng hộ. Chúng ta bị Quỷ ám thì chúng ta phải hiểu đó là do tâm địa, hành vi của chúng ta bất thiện, Quỷ xem thường chúng ta, đến để ức hiếp chúng ta. Đồng tu niệm Phật không đúng pháp cũng sẽ bị Quỷ ám. Người thường niệm Phật, nếu trong đời sống hay trong mơ gặp cảnh Ma mà trong tâm vừa nghĩ đến câu Phật hiệu, nghĩ đến danh hiệu Bồ Tát thì liền thoát khỏi được cảnh đó”**.

Tâm chúng ta chân thành, thanh tịnh thì chúng ta sẽ không bị Ma nhập. Khi còn nhỏ, tôi có một giấc mộng kinh hoàng, tôi nằm mơ thấy có một con Quỷ đuổi theo để bắt mình, sau đó, tôi bị bắt, tôi giật mình thức dậy toàn thân toát mồ hôi. Sau này, khi gặp những giấc mộng như vậy, tôi niệm Phật thì cảnh đó biến mất. Chúng ta muốn trong mơ có thể niệm được Phật hiệu thì hằng ngày chúng ta phải thường niệm Phật. Nếu hằng ngày chúng ta niệm **“danh vọng lợi dưỡng”** thì khi nằm mộng chúng ta không thể đề khởi được câu Phật hiệu. Chúng ta bị Ma ám, Ma nhiễu động thì tâm hạnh của chúng ta có vấn đề, chúng ta phải quét sát lại chính mình!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!